

Д-р Славко Димевски зад себе остави многубројни докторанти и следбеници. Познат по подготвеноста секогаш и секому да му помогне со своето богато научно-истражувачко искуство, особено на помладите кадри, д-р Славко Димевски ќе остане за навек сакан и почитуван историограф, научник, човек, хуманист. Затоа неговиот светол лик и богатото историографско дело ќе останат трајно забележани во сеќавањата на плејада научни кадри (историографи, политиколози, дипломати, правници, теолози). Тие не само што нема никогаш да го заборават, туку кон него се однесуваат со најголем пиетет и почитување.

Александар Трајановски

Славчо Младеновски (1931-1994)

На 11 јули 1994 година, по долго боледување од нашите редови замина колегата Славчо Младеновски, долгогодишен професор по историја и педагошки советник.

Колегата Славчо Младеновски е роден на 25 март 1931 година во селото Владимирово, Малешевско. Основно образование завршил во своето родно место Владимирово и во Берово. По ослободувањето на земјата тој го продолжува своето образование во гимназијата “Јане Сандански” во Струмица. Гимназијата ја завршува во 1950 година и

веднаш истата година се вработува како наставник по историја во основното училиште во селото Русиново-Малешевско. Воден од силната желба да го продолжи своето образование, следната 1951 година се запишува на Вишата педагошка школа во Скопје на одделот Историја и географија. Во 1953 година дипломира на истата школа и се вработува како наставник во гимназијата “Ацо Рускоски” во Берово.

Во 1963 година се вработува во Заводот за школство како советник по историја. Во 1976 година се запишува на групата Историја на Филозофскиот факултет во Скопје и го дооформува своето високо образование. Како професор по историја продолжува да работи во Педагошкиот завод за школство во Берово, а од 1986 година е директор на истиот завод. На тоа работно место останува до 1989 година, кога поради болест е принуден да го напушти.

Славчо Младеновски беше и активен општественополитички работник, особено во периодот од 1982 до 1996 година. Тој беше пасиониран истражувач на роднокрајната историја. Правеше истражувања на теренот на Малешевијата, особено се интересираше за минатото на своето село. Соработуваше во списанието “Историја” - органот на Сојузот на друштвата на историчарите на Македонија и во други педагошки списанија и весници во Македонија. Беше ангажиран и во растурањето на нашето списание меѓу просветните работници и учениците.

Колегата Славчо Младеновски беше претседател на Одборот за одбележување на 40-годишнината на Првото заседание на АСНОМ и 40-годишнината од ослободувањето на Малешевијата. Истиот одбор ја организира тркалезната маса “Малешевијата во НОВ и револуцијата 1941-1945 година” одржана во Берово на 23 и 24 ноември 1984 година. Тој беше и претседател на Редакцискиот одбор за издавањето на зборникот на рефератите од истиот собир. Активно учествуваше и во подготвувањето и излегувањето на јубилејното издание “Учесници во НОВ и антифашистичката војна 1941-1945 година од Малешевијата”. За неговото ангажирање околу истото Младеновски добил и посмртна благодарница од “Сојузот на борците на општината Берово”.

Ние, колешките и колегите му изразуваме голема благодарност на нашиот колега Славчо Младеновски за неговото ангажирање како наставник и советник по историја за унапредување на наставата по историја и за грижата за воспитувањето на младата генерација.

Даринка Петреска